Pensijní pojištění.

(Sděluje Dr. Bronislav Wellek.)

Cihlářský mistr.

Zaměstnanec cihelny, o němž bylo zjištěno, že jeho hlavní činností jest ukládání cihlářského materiálu do pece, pálení cihel, vyvážení popele z pece, připravování cihlářského materiálu v době zimní k výrobě cihel a tašek, jakož i hospodářské práce na poli, nepodléhá pensijnímu pojištění. Tím, že žalovaný úřad vyslovuje, že dozírání stěžovatelovo na práci ostatních dělníků jest pouze podřízenou částí jeho hlavní činnosti a že i vedení záznamů jest významu časově podřízeného, dal žalovaný úřad zřejmě najevo, že stěžovatele nepokládá za zaměstnance ku pracím jiných osob pravidelně dozírajícího, za cihlářského mistra, nýbrž za cihlářského dělníka. Zda v činnosti stěžovatelově převládá ona složka, jež charakterisuje jeho činnost jako činnost pouhého dělníka cihlářského, či ona činnost, jež by ji charakterisovala jako činnost mistra, t. j. osoby ku pracím jiných pravidelně dozírající, jest otázkou skutkovou, jejíž zodpovědění může Nejvyšší správní soud přezkoumati jen s hlediska § 6. zákona o správním soudě. Nejvyšší správní soud však neshledal, že by zjištění žalovaného úřadu, že stěžovatel konal převážně práce pouhého dělníka cihlářského, a nikoliv práce osoby dozorčí, t. j. mistra cihlářského, nemělo ve spisech podkladu, bylo s nimi v rozporu neb spočívalo na řízení, jež trpí nějakou vadou. Vývody stížnosti, že cihlářský mistr podléhá pensijnímu pojištění, jdou mimo, ježto podle zjištění žalovaného úřadu, z něhož i Nejvyšší správní soud musí vycházeti, stěžovatel mistrem takovým nebyl.

(Nález Nejvyššího správního soudu z 20. ledna 1927, č. 793/27.)

Zaměstnavatelské příspěvky resp. podpory podle § 2 odst. 2. pens. zákona:

Nejv. správní soud neshledal, že by v řízení, v němž jde o rozhodnutí otázky, zda zaměstnavatel jest povinen platiti za něho příspěvek podle § 2. odst. 2. pens. zákona, byl zaměstnanec stranou, která by byla legitimována proti rozhodnutím úřadů ve věci té vydaným podávati opravné prostředky. Jen ten, do jehož subjektivních práv aneb aspoň právem chráněných zájmů rozhodnutí neb opatření úřadu zasahuje, jest legitimován k tomu, aby ono rozhodnutí, po případě opatření cestou instanční naříkal. I pensijní zákon (§ 75 odst. 3. a 4.) přiznává právo opravných prostředků jen, pokud rozhodnutí neb opatření týká se práv a povinností tímto zákonem upravených, přiznává tudíž legitimaci jen tomu, do jehož práv bylo rozhodnutím zasaženo resp. jemuž uloženy určité povinnosti. — Stěžovatel se nedomáhá, aby byl pens. pojištění podroben, uznávaje, že je vzhledem ke svému stáří z pojistné povinnosti vyňat, a netvrdí, že mu byla naříkaným rozhodnutím uložena nějaká povinnost. Své oprávnění k odvolání vidí jen v tom, že bude zbaven možnosti dovolávati se event. podpory z fondu pro potřebné nezaměstnané. Ale na podporu tu nemá nikdo právního nároku, nejde při ní ani o právem chráněný zájem, takže nemůže stěžovatel o tuto okolnost opírati svou legitimaci k odvolání.

(Nález Nejv. správ. soudu z 20. ledna 1927, č. 795/27.)